

A close-up portrait of a woman with light brown hair, looking down. Her face is covered in freckles and has some wrinkles, particularly around the eyes and mouth. She is wearing a patterned top with orange and white colors.

SUZANNA
HEEFT SPROETEN
'Sproeten verbloemen
pukkels, rimpels en lijntjes'

Een spleetje tussen de tanden,
sproeten, afwijkende ogen; het zijn
vaak de kenmerken die maken dat
iemand opvalt. Vijf vrouwen over de
imperfecties die hen uniek maken.

Mooi

A portrait of a young woman with long, straight, light brown hair and bright blue eyes. She has freckles on her face and is looking directly at the camera with a slight smile. She is wearing a blue and white patterned knit sweater.

NAOMI LOENST
'De ontdekking dat
ik loenste, veranderde
mijn zelfbeeld'

zo!

WENDY HEEFT EEN SPLEETJE
TUSSEN DE TANDEN

‘Ik had het op mijn veertiende
echt wel gehad met de opmerking
‘Hé, Rob de Nijs’

SIMONE HEEFT ROOD HAAR

‘Toen prins Andrew met
Sarah Ferguson trouwde, wilden
alle meiden rood haar. Maar zo mooi rood
als het mijne kregen ze het nooit’

**DE OGEN VAN LISANNE
VERSCHILLEN VAN KLEUR**
Blijkbaar keek mijn vriend me
nooit zo diep in de ogen, want het
verschil was hem niet opgevallen'

**DE OGEN VAN
LISANNE SIJTSMA
(19) VERSCHILLEN
VAN KLEUR**

“Mijn vader heeft blauwe kijkers, die van mijn moeder zijn groen. Ik heb van allebei één oog. Dat was bij ons thuis altijd het grapje. Sinds mijn zevende ben ik me ervan bewust dat mijn ogen van kleur verschillen. Ik vond het wel apart en ben er gelukkig nooit mee gepest. Al word ik soms een beetje moe van de vraag: ‘Mag ik even in je ogen kijken?’ Dat het hebben van twee verschillende irissen een zeldzaamheid is – ongeveer vier op de miljoen mensen wordt geboren met heterochromia iridis – las ik op Wikipedia. Ik ging op zoek naar informatie naar aanleiding van een berichtje op de ‘Twee verschillende kleuren ogen’-Hyve, waar ik lid van ben. Naar aanleiding van mijn profielfoto stuurde iemand een berichtje waarin hij schreef dat ik trots moet zijn op mijn ogen, omdat het niet vaak voorkomt. Hoewel mijn ogen duidelijk anders van kleur zijn, valt het lang niet iedereen meteen op. Je moet me echt aankijken, of het licht moet op mijn ogen vallen. Een leraar merkte het bijvoorbeeld pas op aan het einde van het schooljaar. Ook mijn vriend zag het in eerste instantie niet. Hij begon er pas over toen we al een maand verkering hadden. Eschwin schaamt zich een beetje, want het betekent dat hij me die eerste weken nooit diep in de ogen heeft gekeken.”

SUZANNA TROOST (40) HEEFT SPROETEN

Kort na de introductie van Facebook wilde ik mijn echte naam en foto niet prijsgeven. Al surfend naar een leuke *nickname* stuitte ik op de tekst: ‘Mijn sproeten zijn de uiteinden van mijn stalen zenuwen.’ Sindsdien ga ik op internet door het leven als sproetsproetjes. Als kind haatte ik mijn sproeten erger dan mijn oranje piekhaar. Niet dat ik ooit ben uitgescholden voor Pippi Langkous, ik vond mijn huid gewoon te lelijk voor woorden. Vandaar dat ik als twaalfjarig meisje tijdens een vakantie in Frankrijk mijn gezicht met Citroensap insmeerde – tip van een vriendinnetje. Volgens haar zouden mijn sproeten erdoor verbleken. Nou, dat heb ik geweten, na een paar dagen hingen de vellen erbij. Later heb ik een tijdje vloeibare make-up geprobeerd, maar ook dat viel op en bovendien voelt zo’n dichtgesmeerde huid helemaal niet lekker. Rond mijn zestiende werd ik steeds blonder. Mijn nieuwe haarkleur in combinatie met sproeten maakt me anders, minder doorsnee en sindsdien heb ik er geen problemen meer mee. Sproeten hebben ook voordelen: ze verbloemen pukkels, rimpels en lijntjes. Ik word altijd jonger geschat. De sproeten hebben vooral aantrekkingskracht op ouderen. Ik werk in de zorg en regelmatig zegt een van de bewoners: ‘Kom jij eens even hier Robbedoes, en laat me in die lekkere wangetjes van je knijpen.’”

NAOMI PEGGEMAN (23) LOENST

“Mijn vriendin, fotograaf Marleen Bos, maakt al zes jaar foto’s van me voor haar portfolio. Toen ze me na de allereerste shoot de afdrucken liet zien, viel het me op dat mijn rechteroog een beetje naar binnen trekt. Marleen stelde me gerust; licht loensen staat voor haar gelijk aan schoonheid. Ik wilde haar graag geloven, maar toch veranderde mijn zelfbeeld. Het maakte me onzeker. Het heeft zeker drie jaar geduurd voor ik weer recht in de camera durfde te kijken. Zelfs voor een familiekiekje draaide ik mijn hoofd weg. Nadat ik op internet had gelezen dat loensen met de jaren verergert, heb ik me daar wel zorgen over gemaakt. Daarom ben ik mijn bril – ik ben verziend – vaker gaan dragen. Het gekke is dat het maar weinig mensen opvalt dat mijn ene oog trekt, vaak was ik degene die erover begon. Kreeg ik bijvoorbeeld een complimentje over mijn uiterlijk, zei ik bijna automatisch: ‘Alleen jammer dat ik niet symmetrisch en recht vooruit kan kijken.’ Nu weet ik dat het mijn manier was om mezelf ervan te overtuigen dat het allemaal best meevalt. Inmiddels ben ik wat ouder – en wijzer – en bekijk ik het veel positiever. Loensen is juist iets wat me uniek maakt. Sinds ik dat besef, lach ik de camera weer toe.”

WENDY BOSCH (40) HEEFT EEN SPLEETJE TUSSEN DE TANDEN

“Mijn kaak is aan de ruime kant en naar verhouding zijn mijn tanden wat kleiner. Bovendien staan ze kaarsrecht. Dat was volgens mijn tandarts de reden dat een beugel weinig zin had. Balen, want ik had het op mijn veertiende echt wel gehad met de opmerking: ‘Hé, Rob de Nijs!’ Nee, ik leek niet op een jongen, had net zulk lang haar als nu. Het was puur dat spleetje waardoor ik met de zanger werd geassocieerd. Waarom dan niet ‘Hé, Anita Meijer’ zou je denken, maar kennelijk scoorde Rob meer hits. Ik heb me er nooit ongemakkelijk door gevoeld, behalve misschien tijdens mijn puberteit. Maar welke puber heeft dat niet? Mijn spleetje was ook geen reden om mijn lippen stijf op elkaar te houden. Daarvoor lach ik te graag. Tijdens mijn jeugd was ik wel gefocust op beroemde mensen met *diasteem* (de tandheelkundige naam voor het spleetje, red.). Zag ik Madonna op televisie, dacht ik: zie je wel, met een spleetje kun je dus ook heel beroemd worden. Ik ben wie ik ben, Rob de Nijs is lang niet meer zo populair, en mijn gebit en ik horen gewoon bij elkaar.”

Schoonheid of uiterlijk vertoon

In onze samenleving wordt fysieke aantrekkelijkheid veel meer benadrukt dan wenselijk. De media, televisie en modebranche tonen voortdurend mooie mensen. Hoewel het om een beperkt aantal *natural beauty's* gaat, zorgt het dagelijkse mediabombardement voor een collectief minderwaardigheidscomplex. Wereldwijd vindt maar twee procent van de vrouwen zichzelf mooi. In een onderzoek van beautymerk Dove gaf maar liefst 72% van de Nederlandse vrouwen aan dat de media en reclamewereld op het gebied van schoonheid te vaak onrealistisch hoge eisen stellen. Ook vinden zij het schoonheidsbeeld dat wordt neergezet niet haalbaar voor ‘de gewone vrouw’. Veel meisjes en vrouwen voelen zich daardoor gedwongen hun eigen lichaam aan te passen aan een onecht ideaal.

SIMONE BEUNE (44) HEEFT ROOD HAAR

“Als klein, roodharig meisje met een wit velletje en vaak hevig blozend, werd ik op de lagere school niet geplaagd, maar ik hoorde er ook niet echt bij. Het pesten begon pas in het voortgezet onderwijs, vooral in de eerste en tweede was het erg. Niet door mijn eigen klasgenoten, maar juist daarbuiten. Vaak onopvallend, maar zo gemeen. Niet alleen ‘vuurtoren’ zijn, maar ook buitengesloten worden. En niets durven zeggen, omdat ik dan nog roder werd. Pas toen Sarah Ferguson met haar vurige lokken met prins Andrew trouwde, lieten de pestkoppen me met rust. In die periode wilde iedereen namelijk rood haar. Maar zo mooi rood als het mijne kregen ze het nooit. Mijn uiterlijk heeft me gevormd om degene te zijn die ik wil zijn en ik ben niet voor niets imagostylist geworden. Juist vanwege mijn achtergrond vind ik het fijn om vrouwen en mannen te adviseren op het gebied van kleding en alles wat daarbij komt kijken. Anderen helpen bij het camoufleren van imperfecties en het accentueren van pluspunten geeft mij een goed gevoel. Een tijdje geleden kwam ik tijdens mijn werk toevallig in contact met één van mijn vroegere kwelgeesten. We hadden een heel leuk gesprek. De vrouw herkende me niet en dat heb ik zo gelaten. Iedereen is het waard te zijn zoals hij is. Dat is voor mij de kern.”

tekst: petra schouten. fotografie: mariel kolmschot. make-up en styling: petra neumann. m.m.v.: blend, esprit denim, traffic people, inti, ilse jacobsen, expresso.